

Dernæst siger det ærede Medlem, at i Nødhjælpsudvalget har det ærede Medlems Partifæller ganske afgjort udtalt sig imod det Jensen-Sønderupske Princip, og at man med Betænkelse har sluttet sig til det Schøllerske. Her dukker atter disse to Navne op i det ærede Medlems Udtalelser; men de findes ikke i Lovforslaget, der findes der ikke noget som helst om Jensen-Sønderup eller Schøller, ikke en Stavelse, og der er ikke den allerfjerneste Grund for det ærede Medlem til at blande disse to Principper op i denne Forhandling. Jeg har givet det ærede Medlem Oplysning om, paa hvilke Vilkaar Arbejder, der har Nødhjælpsarbejders Karakter og støttes af Staten, er sat i Værk i de allerseneste Dage i Henhold til Lov af 1. December 1921 Nr. 500, saa der er ikke nogen som helst Anledning for ham til at fremdrage dette her — det har jeg for øvrigt allerede bemærket ved første Behandling i Anledning af de samme Navne, som det ærede Medlem den Gang fremdrog. Og naar man saa er rede til at tage Sammensætningen af Amtsudvalgene under Overvejelse, er rede til at give disse Udvalg en Beføjelse, som ikke virker saa forskrækkende paa de Herrer, som den Beføjelse, man oprindeligt havde tiltænkt dem, har vist sig at virke, synes jeg virkelig, at der overfor Mindretallet er vist en Imødekommenhed, som Mindretallet burde paaskønne ved at acceptere de givne Tilbud i Stedet for at indtage en Holdning som den, Mindretallet nu indtager. Det ærede Medlem siger, at der vil blive stillet som Vilkaar for, at der kan ydes Statsstøtte til disse Arbejder: Krav om nedsat Løn gennemført. Jeg forstaar slet ikke, hvor det ærede Medlem har den Oplysning fra. Den har det ærede Medlem hverken fra Udtalelser, som er fremsat fra ansvarlig Side, eller fra de Oplysninger, han har faaet om, paa hvilke Vilkaar Arbejder hidtil er sat i Gang. — Det ærede Medlem siger fremdeles, at man maa have Vished for, at Arbejdet bliver udført paa saadanne Vilkaar, at de flest mulige Arbejdere kan finde Beskæftigelse derved, og saadanne Bestemmelser vil man have ind i Loven. Jeg har overfor dette Krav af det ærede Medlem stillet mig ganske paa samme Maade, som jeg stillede mig overfor hans

Krav om Lønbestemmelser i Loven om Grundforbedringsarbejder. Jeg udtalte den Gang til det ærede Medlem — og da accepterede han det Forslag, jeg stillede —, at jeg vilde i Cirkulærer til de Institutioner, Kommunalbestyrelser o. s. v., som vil faa med disse Arbejders Udførelse at gøre, opfordre til, at de iværksættes paa saadanne Betingelser, at de flest mulige kan finde Beskæftigelse derved. Jeg har gjort det ærede Medlem ganske det samme Tilbud, som jeg gav ham, da vi forhandlede om Loven om Grundforbedringsarbejder. Men sætte Lønbestemmelser ind i en Lov, det faar det ærede Medlem hverken Flertallet eller mig til, og det burde han vide efter de Forhandlinger, vi har ført om den anden Lov, jeg nylig har nævnt. Vi vil ikke være med til gennem Lovbestemmelser at sætte Skranker op for saadanne Arbejders Udførelse paa de Vilkaar, man maatte finde bedst fremmende for Iværksættelse deraf, og hvis det ærede Medlem ikke satte Doktrinerne højere end Realiteterne, vilde han heller ikke overfor den Stilling, som baade Flertallet og jeg har indtaget til hans Krav, stille sig saaledes afvisende, som han gør i Aften og har gjort ved Afgivelsen af denne Betænkning.

Naar det ærede 13de tingvalgte Medlem (Martin Olsen) nu igen opholdt sig ved Forklaringen til § 20, som han ikke kunde forstaa, og derefter oplæste en Form for § 20, 2det Stykke, som det ærede Medlem kunde tiltræde, kan jeg kun udtale min Forbavselse, thi denne Affattelse falder jo i alt væsentligt sammen med den Fortolkning af Udtrykkene i § 20, 2det Stykke, som jeg har givet i Folketinget. Det ved det ærede Medlem særdeles vel, og det ærede Medlem ved derfor ogsaa særdeles vel, at det har været en Form, som i Virkeligheden maatte siges at være acceptabel under Forudsætning af, at man i øvrigt kunde have naaet et Resultat.

Om Kortene siger det ærede Medlem, at de Kort, som nu foreslaas indført, er slet ikke bedre eller ikke ret meget bedre end de, der var oprindelig, thi, siger det ærede Medlem, ogsaa disse Kort skal jo opbevares af Arbejdsgiveren, og saa følger det ærede Medlem til: det kunde maaske